

freeman

ล่องทะเลใต้..สู่เกาะสมุย

สวัสดิ์หน้าร้อนครับ ท่านผู้อ่านทุกท่าน สำหรับคอลัมน์ yahoo travel ประจำฉบับนี้ คุณสาวน้อยๆ แก่คิดถูกระจำเป็นบางอย่าง จึงไม่สามารถมารับใช้ท่านผู้อ่านได้ แต่กระนั้นก็ยังได้ฝากฝังให้กระผม นาย freeman มารับหน้าที่แทน อย่างไรก็ต้องขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะครับ

อากาศร้อนระอุเช่นนี้ จะให้ผมพาไปเที่ยวที่ไหนดีละครับ ถ้าไม่ใช่ทะเล ก็เหมือนสูตรของนักเดินทางที่ว่า หน้าฝนต้องเข้าป่า หน้าหนาวต้องขึ้นเขา ถ้าร้อนเราก็ลงทะเล แต่อย่าไปใส่ใจเลยครับกับสูตรที่ว่านี้ ฤดูไหนก็เที่ยวได้...จันเอะ พุดถึงทะเลถ้าผมจะนำเที่ยวพาทาย ก็คงจะโดนคุณผู้อ่านว่าเอาแน่ๆ ะของก็ไกลไป ประจวบก็ยังไม่พอ ถ้าจันผมขอพาไปเที่ยวเกาะสมุยก็แล้วกันนะครับ

สำหรับแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้นก็หาได้จากที่เดิมละครับ <http://www.tat.or.th> แต่วันที่ผมลองเข้าไปดูไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดูเหมือนเซิร์ฟเวอร์จะดาวน(down) หรืออะไรทำนองนั้น ต่อมาติดล๊ากก็จึงทำเอาผมร้อนวูบวาบทีเดียว เคยได้ยินข่าวลือเหมือนกันครับว่า เว็บไซต์แต่ละที่นั้นขึ้นอยู่กับการเซิร์ฟเวอร์แต่ละตัวกับระบบที่เจ้าของระบบตั้งไว้ว่าจะเข้าถึงได้ง่ายหรือยาก ถ้าเซิร์ฟเวอร์หรือระบบของที่ไหนไม่ดี เว็บไซต์ทุกแห่งที่อยู่ในนั้นก็จะต้องเข้าไปได้ลำบากมากเลย ไม่รู้ว่าจริงหรือเปล่า แต่เราสามารถหาจากที่อื่นก็ได้ อย่างลืมน่าว่าประเทศไทยของเราก็มีชื่อเสียงมากเช่นกันในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว(ที่ไม่ใช่ทางเพศ) เพราะฉะนั้นเราก็สามารถค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวของประเทศเราเองได้จากเว็บไซต์ของต่างประเทศเช่นกัน

งหรือเปล่าครับเนี่ย เอาไว้อ่านบัดนี้ไปจะแสดงให้เห็นกับตาเลยทีเดียว อ้อเว็บไซต์ของต่างประเทศนั้นจะมีข้อมูลที่พิกัดด้วยแต่มักจะเป็นแบบทรู อย่าลืมนะครับว่าค่าเงินของเรานู่นมากสำหรับต่างชาติก่อนไป เรามาทำความรู้จักกับเกาะสมุยกันสักหน่อยดีกว่า

คำว่าสมุยนั้นตามคำบอกเล่านั้นมันมีที่มาที่ไปต่าง ๆ กัน เช่นมาจากคำว่า “เซบ่วย” เป็นภาษาจีน เมื่อก่อนนั้นมีคนจีนไทหล่ามาติดต่อการค้า และอาศัยอยู่ที่เกาะนี้มาก คำ

นี้แปลว่าเกาะแรก หรือด่านแรก เพราะก่อนจะไปติดต่อค้าขายในส่วนอื่นของประเทศไทย คนจีนจะต้องมาแวะซื้อขายสินค้ากันที่นี้ก่อน หรือมาจากคำว่า “สมอย” ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นเดิมแปลว่า “คลื่นลม” หรืออาจจะมาจากชื่อของต้นหมุยซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีมากทางภาคใต้ สุดท้ายคำว่าสมุยอาจมาจากภาษามลายู เป็นชื่อเกาะที่พวกเขาเคยตั้งไว้

เมื่อพูดถึงสมุยคุณนึกถึงอะไรบ้างละครับ ลิง? หรือมะพร้าว? เดี่ยวนี้สมุยมีดีกว่าที่คุณคิดไว้มาก และสมุยทุกวันนี้ก็ไม่ได้ไกลอย่างที่หลาย ๆ คนเคยจินตนาการไว้ เพราะการคมนาคมทุกวันนี้มันสะดวกเหลือเกิน แต่ก็นั่นแหละครับเมื่อการคมนาคมสะดวกขึ้น คนก็ไปเที่ยวมากขึ้น สมุยก็เจริญขึ้น ค่าครองชีพก็ย่อมจะแพงขึ้น เพราะทุกวันนี้สมุยได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เสีย) ไปแล้ว โดยเฉพาะในงาน Full Moon Party ที่จัดขึ้นเป็นประจำที่เกาะพะงัน แต่เราอย่าไปพูดถึงมันเลยนะครับ มาเข้าเรื่องเกาะสมุยกันดีกว่า

อันเนื่องมาจากอากาศในกรุงเทพฯ ซึ่งร้อนเกินเหตุ และความไม่รับผิดชอบของรัฐบาลยุคปัจจุบัน ความอดทน

หาดแม่น้ำ

ต่อมภาวะในตัวผมมันลดน้อยลงไปทุกที ผมเฝ้านับวันนับคืนและนับเงิน รอโอกาสเหมาะที่จะลี้ภัยมาเลย! ไปให้ไกลจาก กรุงเทพฯ เสียที

หลังจากวางแผนอยู่นาน ผมก็ได้บทสรุปกับตัวเองว่า ร้อนนี้ผมจะหนีไปเติมไฟให้ตัวเองที่เกาะสมุย ส่วนตัวผมเองนั้นผมเคยได้ยินชื่อเกาะสมุยมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แล้วละครับ คุณครูที่เคยถามอยู่บ่อย ๆ ว่าเกาะอะไรเอ่ย มะพร้าวเยอะที่สุด? ผมเคยกระทั้งรบเร้าให้คุณพ่อพาไปเที่ยวเกาะสมุยดูสักครั้ง แต่คุณพ่อผมก็มักจะตอบอย่างเลียง ๆ อยุ่เสมอว่า "ไปทำไมลูกเดี๋ยวลิงมันกัดเอา"

พอได้รับตอนนั้นผมรู้แล้วว่า พ่อโกหกผมมาโดยตลอด! หลังจากวางแผนการเดินทางเสร็จแล้วผมก็เริ่มหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ แต่ไม่มีใครยอมไปกับผมสักคน ผมเองก็ไม่ว่าแผนการเดินทางของทายาทคนรวย (หึ) มันน่ารังเกียจตรงไหน ผมจึงตกลงใจที่จะเดินทางโดยลำพังตัวคนเดียว

หัวลำโพงในคืนนี้ก็ยังคงคราคร่ำไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตาอยู่เหมือนเดิม ผมว่าใคร ๆ ที่นึกภาพสถานีรถไฟแห่งนี้เมื่อไหร่ก็ต้องนึกถึงความจอแจแออัดควบคู่กันไปอยู่ทุกครั้ง แต่ก็เป็นที่ธรรมดาอยู่เองเพราะที่นี้เป็นเหมือนประตูเข้าออกเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ มีคนมากมายชอบความฝันและความหวังเข้ามาที่นี่ แต่ผมขอเป็นคนที่จะชอบความฝันออกไปต่อเติมที่อื่นดีกว่า

เกือบ ๆ ห้าทุ่มเสียงหวูดรถ SPRINTER ก็ดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าการเดินทางที่ผมรอคอยกำลังจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว พุฒถึงการเดินทางไปเกาะสมุยนั้นมิให้เลือกอยู่หลายทางทีเดียว ที่สะดวกและรวดเร็วที่สุดก็ต้องเป็นทางเครื่องบินใช้เวลาเดินทางเพียงชั่วโมงเศษเท่านั้น หรือจะเลือกเดินทางโดยรถยนต์ แบบนี้จะเหมาะมากกับนักท่องเที่ยวที่ชอบแวะตามรายทาง แต่สำหรับผม รถไฟดูจะเป็นทางเลือกที่ลงตัวที่สุด ก็ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวนี้ครับครั้งจะไปทางเครื่องบินก็คงไม่มีปัญหา การเดินทางโดยรถไฟกับรถยนต์นั้นใช้เวลาประมาณหกถึงแปดชั่วโมง ถ้าจะให้ดีแล้วควรจะต้องออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในช่วงเย็นหรือค่ำเพื่อจะไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมมาถึงสถานีพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ฯ ประมาณ 8 โมงเช้า หลังจากเดินเตร็ดเตร่อยู่ในบริเวณสถานีรถไฟเพื่อยียดขี้ดขี้ดขอยุ่สักครู่ ผมก็โดยสารรถสองแถวไปยังท่าเรือเฟอร์รี่ทันทีเพื่อที่จะได้ข้ามไปเกาะสมุยพร้อมกับเรือรอบแรกของเช้าวันนี้ แต่ต้องมาพบกับสองแถวท้องถิ่นที่ขับไปจอดแวะตลอดเส้นทาง ทำเอาผมต้องพลาดเรือเที่ยวแรกจนได้

และที่อยากเตือนนักท่องเที่ยวไว้อีกอย่างก็เรื่องการตกลงราคาค่าโดยสารก่อนขึ้นรถ ตามดูให้แน่ก่อนนะครับไม่อย่างนั้นคุณจะได้ เซอร์ไพรส์กับค่ารถแน่ ๆ หลังจากจองตั๋วเรือเรียบร้อยแล้วผม

ก็หาอาหารเข้ามื้อเล็ก ๆ รองท้องไปพลาง ๆ ระหว่างที่รอเรือรอบต่อไป สำหรับการลงเรือนั้นก็มีให้เลือกอยู่ 2 ทางด้วยกันคืออาจจะลงเรือจากหาดบ้านดอน เพื่อจะไปลงเรือที่หาดหน้าทอน หรืออีกทางเลือกหนึ่งก็คือลงเรือที่ท่าเรือดอนสัก เพื่อที่จะมาลงเรือที่หาดตลิ่งงาม แล้วแต่จะสะดวกครับ

เรือเฟอร์รี่นั้นดูปลอดภัยและสะดวกสบายดี สำหรับผู้ที่ไม่กลัวน้ำเรือก็คงไม่ตลึงวิตกกัง เพราะตัวเรือนั้นใหญ่โตและปลอดภัยอยู่พอสมควร มีห้องโดยสารทั้งนอกและในตัวเรือ ตามกราบเรือก็ยังมียี่งสำหรับผู้ที่ชอบนั่งชมทิวทัศน์ทางทะเล เกาะแก่งน้อยใหญ่ รวมทั้งฝูงนกบางนวลที่บินวนเวียนอยู่รอบ ๆ เรือ หรือถ้าโชคดีหน่อยก็อาจจะได้เห็นปลาโลมา กระโดดเล่นน้ำอยู่ไม่ไกลนัก

นั่งกินลมอยู่เพลิน ๆ ก็ถึงเกาะสมุยแล้ว จนทำให้ผมรู้สึกใช้เวลา 2 ชั่วโมงบนเรือมันสั้นเสียเหลือเกิน

ผมลงเรือที่ทำเรืออ่าวตลิ่งงาม หลังจากหาเช่ารถและจองที่พักเรียบร้อยแล้วผมก็เริ่มวางแผนที่ทำหาแหล่งท่องเที่ยวและวางแผนการเดินทาง อ้อ ! สำหรับเรื่องรถเช่าและ

หินตาอันโด่งดัง

หินยายอันเลื่องลือ

ท่องเที่ยวชบเซาะก็ต่อราคาได้ตามสมควรครับ

เอาละถ้าเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมหมดแล้วเราก็เริ่มเดินทางกันเลย ก็แล้วแต่จะสะดวกนะครับ ใครพักใกล้หาดไหนก็เริ่มที่ใกล้ๆ ก่อนเลย ในวันแรกนี้ผมคำนวณดูแล้วว่ายังมีเวลาไปตระเวนเที่ยวได้สักสองสามแห่ง แห่งแรกที่ผมไปถึงคือสถานที่ท่องเที่ยวภาคบังคับของที่นี่ เคยได้ยินกันบ้างไหมล่ะครับที่เขาว่ากันว่าใครมาที่นี่แล้วไม่ได้มาดูหินตาหินยายก็เหมือนมาไม่ถึงสมุย (ช่างบิบบังคับกันเสียเหลือเกิน) เป็นธรรมชาติของนักท่องเที่ยวที่มาใหม่อย่างผมที่จะต้องมาดูหินตาหินยายที่หาดละไมนี่ กลัวสังคมไม่ยอมรับนะครับ หินตาหินยาย

เป็นโชหินรูปร่างประหลาดที่มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่า เมื่อบานมาแล้วมีสามภรรยาคนหนึ่งซื้อดาเครื่องกับยายเริ้ม เป็นชาวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชได้เดินทางโดยเรือใบเพื่อจะไปซื้อลูกสาวตามองฝ่ายที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มาให้ลูกชาย แต่ระหว่างทางได้เกิดพายุใหญ่พัดพางเรืออัปปางลง ทั้งสองสามีภรรยาได้เสียชีวิตลง และถูกคลื่นซัดขึ้นเกยหาดกลายเป็นหินประหลาดที่เป็นสัญลักษณ์ของเกาะสมุยไปแล้วในปัจจุบัน

หลังจากได้ถ่ายรูปคู่กับหินตาหินยายเพื่อเป็นหลักฐานว่าฉันได้มาถึงสมุยแล้วนะ ผมก็เดินทางต่อไปเก็บภาพน้ำตกหน้าเมืองก่อนที่แสงตะวันของวันนี้จะจางไป น้ำตกหน้าเมืองนี้จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมไม่แพ้ชายหาดสวยๆ บนสมุยนี้ทีเดียว เมื่อจอดรถที่ปากทางเข้าน้ำตกแล้วก็ต้องเดินกับพอลูน่าไป ไม่นานก็จะได้ยินเสียงสายน้ำซ่านซ่า เม็ดน้ำใส ๆ กระแทกกับหินกลายเป็นละอองเย็นที่จับไปทั่วบริเวณน้ำตก กับกลิ่นชื้นของต้นไม้

ที่พักนั้นที่สมุยนี้มีให้เลือกมากพอ ๆ กับพัทยา อาจจะหายากหน่อยในช่วงฤดูท่องเที่ยวของเกาะ (คุณภาพ - เมฆา ยน) ถ้าไม่เกี่ยงว่าราคาอาจจะแพงสักหน่อยก็พอจะหาได้ แต่ถ้าไปในช่วงเดือนอื่น ๆ ที่การ

ใหญ่ที่ขึ้นอยู่โดยรอบผสมผสานกันเป็นความหอมเย็นที่ไม่อาจจะบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้ ความงดงามตามธรรมชาติเหล่านี้เองที่หล่อเลี้ยงหัวใจของนักเดินทางมาทุกยุคทุกสมัย ดึงดูดให้คนที่แม้จะอยู่ไกลแสนไกลก็ยังต้องดิ้นรนมาจนได้พบเจอ

ผมอดตรงเท้าออกลงเดินแช่น้ำอย่างสบายอกสบายใจ หามุมสวย ๆ บันทึกภาพจนถึงเวลาเย็นค่ำนั้นแหละ จึงได้จากมา สำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบถ่ายภาพนั้นรับรองว่าไม่ผิดหวังครับ เพียงแต่อยากให้ระวังสักหน่อยเพราะบริเวณน้ำตกนั้นชันมากและค่อนข้างจะลื่นด้วยพลาดพลังไปจะเสียของเปล่า ๆ ก่อนกลับที่พักผมก็แวะเข้าตลาดหาตหน้าทอนเพื่อหาซื้อผลไม้และของใช้จำเป็น วันนี้ผมได้ข้าวราดแกงเป็นอาหารเย็น ที่ร้านอาหารนี้เองผมมีเรื่องจะเล่าให้ฟัง

ขณะที่ผมกำลังนั่งทานข้าวเย็นอย่างเอร็ดอร่อยอยู่นั้น ผมบังเอิญได้ยินโต๊ะข้างๆ คุณก๊วยว่า “นี่ ๆ พี่รู้ไหม เค้าบอกกันว่าถ้ากินต้มเลือดหมูเยอะ ๆ มันเป็นยาตีบปะพี” ในขณะที่คู่สนทนาอีกท่านนั่งง่วนอยู่หน้าตัวเอง ผมก็หันไปเรียกพนักงานประจำร้าน และเรียกมาพร้อมทั้งพูดไปว่า “น้อง เอาต้มเลือดหมูสามชิ้น ขอเลือดหมูล้วน ๆ

นะ “ (ล้อเล่นนะครับ) จริงไม่จริงก็ต้องทดลองกับตัวเองนะครับ

บรรยากาศทั่วๆ ไปของตลาดก็คึกคักอยู่พอสมควร มีร้านขายผ้าบาติกอยู่หลายร้านสำหรับผู้ที่ยากซื้อของติดไม้ติดมือไปฝากญาติสนิทมิตรสหายก็อย่าลืมมาแวะดูนะครับ

คืนแรก ที่สมุยนี้ผมหลับเป็นตายเลยก็เลยเพราะผมเองไม่ชินกับการ

องค์พระพุทธรูปหน้าหาด

หาดขวงอันงดงาม

นั่งหลับบนรถไฟเก่าไต่ร่นักแล้วยิ่งรถ sprinter ที่ผมนั่งมานั้นห้องน้ำเสีย ส่งกลิ่นรบกวนตลอดทั้งคืน เหน็ดเหนื่อยเป็นเข้าแรกบนเกาะสมุยของผม แต่ก็เหนื่อยตรงที่จู่ๆ ฝนก็เทลงมาอย่างหนักจนออกไปไหนไม่สะดวก ทำเอาแผนการเดินทางของผมรวนไปหมด

การนั่งมองทะเลยามฟ้ามีฝนที่ผมก็ชอบอยู่หรือครับแต่ผมนั่งมองอยู่เกือบๆ ครึ่งวันแล้ว ฝนก็ยังไม่มีทีท่าว่าจะหยุดลงเสียที ผมจึงเปลี่ยนแผนการเที่ยวตามหาดต่างๆ ไปนมัสการพระพุทธรูปที่เขาเล่าก่อน พระพุทธรูปเขาเล่านี้ตั้งอยู่ในสำนักสงฆ์เขาเล่า เขตตำบลมะเร็ด เป็นพระพุทธรูป 4 รอย แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อใดบริเวณรอบๆ สำนักสงฆ์แห่งนี้ สงบร่มรื่นสวยงามดีทีเดียว โดยเฉพาะเมื่อเราขึ้นไปบนหอพระพุทธรูปซึ่งเป็นหอสูงนั้นจะสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของสมุยได้ไกลสุดสายตา ผมเดินกินลมชมวิวอยู่บนหอพระพุทธรูปอยู่สักพักใหญ่ๆ ฝนก็เริ่มซาตเม็ดแล้ว ผมจึงเลือกเดินทางโดยใช้เส้นทางเลียบชายหาดเพราะวันนี้ผมติดฝนอยู่หลายชั่วโมงทำให้ต้องใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่สุด

ผมแวะเก็บภาพชายหาดไปตลอดเส้นทางโดยมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่น้ำตกหินลาด ระหว่างทางยังได้แวะไปไหว้พระเจดีย์แหลมสอ เป็นเจดีย์ที่สร้างโดยหลวงพ่อด่าง ซึ่งเป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งของชาวเกาะสมุย องค์พระเจดีย์นั้นประดับด้วยกระเบื้องสีทองทั้งองค์ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ตั้งอยู่ริมทะเลเขตติดต่อระหว่างตำบลลิ้งงามและตำบลหน้าเมือง ถ้ามีเวลาว่างก็ควรแวะมานมัสการบ้างนะครับ

ก่อนเข้าน้ำตกหินลาดผมแวะทำเรื่องอำนวยความสะดวกเพื่อหาร้านไก่ทอดเจ้าอร่อยตามคำแนะนำของเจ้าของบังกะโลที่ผมพักอยู่ เดิว่ากันว่าอร่อยที่สุดในโลก (เดิว่านะครับ ไม่ใช่ผมว่า) เป็นรถเข็นเล็ก ๆ ขายอยู่แถว ๆ ทำเรือเฟอร์รี่นี่เอง ใครที่มีโอกาสมาเที่ยวสมุยก็น่าจะลองมาหาชิมดู ผมว่ารสชาติอร่อยดีครับ อาจจะหายากสักหน่อย แต่ลองถามหาเอากับคนแถว ๆ นั้นดูเถอะ ไม่ผิดหวังแน่ ผมมาถึงน้ำตกหินลาดพร้อมกับกล้องคู่ใจแถมยังมีไก่ทอดเจ้าอร่อยมาเป็นเสบียงเสียด้วย ก็กะว่าจะอยู่ที่นั่นเย็นแหละครับ จะไปไหนก็คงไม่ทันเสียแล้ว

เส้นทางเดินเท้าเข้าสู่ น้ำตกหินลาดนี้ไกลพอสมควร ทำเอาผมได้หอบอยู่เหมือนกัน ป่าในบริเวณน้ำตกหินลาดนี้หนาที่กว่าบริเวณน้ำตกหน้าเมืองมาก ทางน้ำก็กว้างและยาวกว่ากันหลายเท่าผมเดินเลาะริมน้ำอยู่นานกว่าจะถึงตัวน้ำตก เป็นความสวยงามอีกรูปแบบหนึ่ง ธารน้ำที่เกิดจากน้ำตกหินลาดนั้นทอดตัวยาวเหยียดไปตลอดเส้นทาง มันกว้างและยาวพอที่จะหาหมสบบ้างพักผ่อนโดยไม่มีใครรบกวน ผมนั่งลงจัดการกับอาหารเที่ยงของผมอย่างเอร็ดอร่อย นานมากทีเดียวที่ผมไม่ได้มีโอกาสมานั่งกินอาหารในบรรยากาศแบบนี้ นั่งชมนกชมไม้ไปตามเรื่องตามราว ผมเดินอัมพเพลงไปถ่ายรูปไปเรื่อยเปื่อยลึบโลกไปเลยครับ แต่สุดท้ายก็ได้พบอะไรบางอย่างที่ทำให้ผมต้องทอดถอนใจด้วยความเหนื่อยหน่ายและสงสารธรรมชาติรวมทั้งผู้ที่มีความตั้งใจจริงที่จะรักษาธรรมชาติไว้ ผมพบเศษขยะมากมายถูกทิ้งอยู่ริมน้ำ นี่แหละครับพวกนักท่องเที่ยวที่จิตใจและสมองยังไม่พัฒนานำเบือ และนำรังเกียจ

เย็นวันนี้ผมแวะหาร้านอาหารทะเลทานก่อนกลับที่พัก ก็อดสำหามาเที่ยวเกาะแล้วนี้จะมัวมากินแต่ข้าวแกงก็จะกระไรอยู่ อาหารทะเลที่นั่นสดดี ไม่แพงด้วย

แผนที่โดยรวมของเกาะสมุยและเกาะโดยรอบ

แผนที่เกาะสมุยอีกอันหนึ่ง

ราคาสมเหตุสมผลดี
ก่อนนอนผมก็ปรับ
แผนการเดินทางอีก
ครั้งเพราะยังหวังจะ
เที่ยวให้ทั่วสมุยให้ได้
แต่ก็ไม่อยากดึงความ
หวังไว้มากเท่าไร
เพราะสภาพอากาศมัน
ไม่เป็นใจกับผมเอา
เสียเลย

วันสุดท้ายบนเกาะสมุยของผมก็ยังมีอุปสรรคอยู่
เหมือนเดิมเพราะฝนตกตลอดคืนที่ผ่านมานองสายแล้ว
ก็ยังตกอยู่ ที่จริงผมก็จะข้ามฝั่งไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ
อ่างทอง เพราะที่นั่นมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่ด้วย
ตามแผนของผมก็มีทะเลใน ที่เกาะแม่เกาะ และไปไหว้พระ
ใหญ่ที่เกาะฟาน แต่ก็มียันต้องงดไปโดยปริยาย ถ้าใคร
ได้ไปสมุยและมีโอกาสที่ดีควรจะข้ามไปที่หมู่เกาะอ่าง
ทองดูด้วยนะครับ แล้วอย่าลืมเขียนมาเล่าให้ผมฟังบ้างละ
ตลอดเวลานี้ผมได้แต่บ่นคุยกับคุณลุงเจ้าของบังกละ
ที่ผมพัก ผมก็เลยถือโอกาสสัมภาษณ์แกะเลย คุณลุงแ
กเป็นคนท้องถิ่น แกเล่าให้ฟังว่าแต่ก่อนนั้นสมุยสงบเยียบ
กว่านี้มาก เพราะยังไม่มีถนนตัดผ่าน เมื่อมีถนนเข้ามา
ความเจริญก็เข้ามาแต่ก็ต้องแลกด้วยความงามของ
ธรรมชาติที่จะต้องสูญเสียไปเป็นธรรมชาติอยู่เอง คุณลุงแ
กมีหลักการของแกเองในการให้คนเช่าห้องด้วยนะครับ
แกบอกว่า

“ไอพวกที่มาแบบถึงฉับทัวร์ มาแล้วโยยวายไม่หลับ
ไม่นอนร้องเพลงเสียงดังรบกวนแขกคนอื่น”

แกว่าแกไล่ออกจากบังกละมาแล้วครับ ใครจะ
รู้สึกยังก็ไม่ว่ากันนะ แต่ผมว่าดีครับ ผมใช้เวลาช่วง
บ่ายของวันนี้ไปกับการตระเวนไปรอบๆ เกาะ แวะตาม
หาดต่างๆ แต่ก็ไม่ได้ลงเล่นน้ำหรอกเพราะฝนยังไม่
ขาดเม็ดเลย ผมไปเก็บภาพอ่าวต่าง ๆ เช่นอ่าวเจง
อ่าวท้องตะเคียน อ่าวบางเก่า ฯลฯ แต่ก็ยังไปได้ไม่ทั่ว
เลย เพราะบางช่วงฝนตกหนักจนขับรถไม่ได้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งถนนบนบนสมุยนั้นเป็นถนนที่แคบมาก ต้อง
คอยจอดหลบกันอยู่โดยตลอด แคมปายบอกทางก็หา
ลำบากเข้าไปอีก ผมจึงเสียเวลาไปมากในการเดินทาง

จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง นักท่องเที่ยวบางคนขับรถ
เร็วมาก คงติดนิสัยรับมาจากกรุงเทพฯ กระจมึง ส่วนผม
ก็ไปของผมเรื่อย ๆ (ถึงไปได้ไม่ทั่วเกาะ)

เย็นวันนั้นผมกลับถึงที่พักอย่างเสียไม่ได้ ก็จัดแจง
เก็บข้าวของเข้ากระเป๋าดูแลพร้อมสำหรับการเดินทาง
กลับในวันรุ่งขึ้น ผมก็เตรียมรับประทานมื้อเย็นเอา
ที่บังกละไฉนั้นแหละ คุณลุงแกลุงเห็นผมเบื่อ ๆ ก็เลยแนะ
นำให้ผมไปขับรถเล่นรอบเมืองตอนกลางคืน ผมก็เลยเอา
กะแกลักหน่อย ประมาณสี่ทุ่มกว่า ๆ นั้นแหละกว่าจะ
ได้ออกจากที่พัก ผมยังคิดว่าคงไม่มีอะไรน่าเที่ยวนัก
แต่แล้วผมก็พบว่าผมคิดผิด สมุยยามราตรีนี้มีเสน่ห์ไม่
น้อยเลย โดยเฉพาะที่หาดละไมกับหาดเจง ที่ละไมนั้น
ออกจะแออัดสักหน่อยมีทั้งบาร์เบียร์ ร้านเหล้า และผับ
แต่ไม่ค่อยน่าเที่ยวเท่าไรที่เห็น ๆ ส่วนมากจะเป็นชาว
ต่างประเทศ ไม่ค่อยมีคนไทยให้เห็น ถ้าเป็นที่เจงก็จะ
ไม่ค่อยแออัดนัก ที่ดังที่สุดบนเกาะนี้ก็เห็นจะเป็นเร็ก
เก็ตผับ คุณลุงแกล่าว่าคนไปเที่ยวเยอะไม่แพ้หาด
หินยาช(ว่าเข้าไปนั่น) แต่ผมก็ไม่ได้เข้าไปเที่ยวหรอกครับ
ผมเข้าตลาดไปหาซื้อผ้าบาติก ไว้เป็นของฝากติดมือกลับ
กรุงเทพฯ ราคาพอประมาณแล้วแต่ความสามารถในการ
ต่อรองของผู้ซื้อแต่ละคน

คืนนี้ผมยังค้นพบของอร่อยอีกอย่างหนึ่งของ
สมุย คราวนี้เป็นของหวาน โรตีสั้กล้วยครับ ใครที่คิดว่า
โรตีสั้กล้วยที่ไหนก็เหมือนๆ กัน คงต้องเปลี่ยนความ
คิดแล้วละครับ เพราะเจ้านี้อร่อยกว่าทุกเจ้าในกรุงเทพฯ
ที่ผมเคยกิน เป็นโรตีสั้กล้วยอีกเหมือนกัน มาขายประจำที่หน้า
ตลาดหน้าทอนเฉพาะช่วงกลางคืนนะครับ ผมเลยได้ของ
รองท้องก่อนนอนอีกมือ ก็หลับสบายกันอีกคืน

เมื่อเวลาแห่งการเดินทางกลับของผมมาถึง ผมรู้สึก
หดหู่ไม่น้อย บอกตามตรงว่าผมซึ้งจะหลงไหลสาวน้อย
นามสมุยเข้าเสียแล้ว กว่าที่จะได้มีโอกาสกลับมาพบเธอ
อีกครั้งไม่รู้ว่าจะเจอจะถูกพวกนายทุนปู้ยี่ปู้ยำไปถึงไหน
แล้ว ก่อนจะขึ้นเรือกลับผมยังดงกับหน้ากลับไปหา
เธอและโบกมือลาเธออีกครั้ง ผมสัญญากับเธอว่าสักวันผม
จะกลับไปหาเธอ

